

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαρ ἡ ὄρις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

— ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλιμημορὸς παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΒΟΥΛΗ

Σάββατον — 5 Φεβρουαρίου.

Ὁ πρεσβυτικός καὶ ἀπαραιτήτως ἀνά πᾶν ἔτος ἐγκαθιδρυόμενος ἐν ταῖς κοινοβουλευτικαῖς συζητήσεσι προϋπολογισμός, Ἰανουάριος σπαταλῶν χρυσίον καὶ ψύχη, — πιστώσεις καὶ λόγους πολιτικούς, — δίκην ἑβραίου ἡδῆ, ἀποσύρεται τὸ Σάββατον πρὸς ἀνάπαυσιν, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ μετ' ἀμμιωτέρων δυνάμεων τὴν προσεχῆ δευτέραν· καὶ καταλαμβάνει τὸν θρόνον του τὸ πρῶτον ἤδη ἀξιωθὲν ἐπισήμως νὰ ἐνθρονισθῇ ἐν τῇ ἑλληνικῇ βουλῇ, τὸ **Ἀγροτικὸν ζήτημα**· οἱ βουλευταὶ τῶν νέων ἐπαρχιῶν τὸ περιστοιχίζουσιν, ἄλλοι μὲν θέλοντες νὰ ἐπιβάλωσι τὴν βασιλείαν του, ἄλλοι δὲ σταυροῦ καὶ φραγγελώματος ἀξίον κρίνοντες. Ὁ κ. Καραπάνος εἶνε ὁ Καίσαρς του.

Τὸ ζήτημα, ὡς γνωστὸν, ἐπανεφέραν εἰς τὸ μέσον ἐκ τῆς γωίας του, ὅπου εἶχε παραγωνισθῆ, ἐν ἣ δύο τηλεγραφήματα ἐξ Ἀρτης πρὸς τοὺς κκ. Ζυγομαλᾶν καὶ Φιλάρειον ὁ κ. Ζυγομαλᾶς ἀναφε μίαν ἀπὸ τὰς προχειροὺς ἐκείνας λογομαχίας, ἐν αἷς ὀσμημέραι ἐξασκεῖται, χειροτονηθεὶς ὑπέρμαχος τῶν καταδυναστευομένων καλλιεργητῶν, καὶ ἰδοὺ τέλος τὸ Σάββατον ἡμέρα συζήτησεως αὐτοῦ. Πρόκειται ν' ἀπογευθῶμεν τῆς λεκτικῆς δεινότητος τῶν ἐκ τῶν νέων ἐπαρχιῶν καὶ ἡ περιεργία μας δὲν τίθεται ἐπὶ πολὺ εἰς δοκιμασίαν, πρῶτον ζήτησαντος τὸν λόγον τοῦ βουλευτοῦ Καρδίτσης κυρίου **Ἀδαμοπούλου**.

*

Ἐποστηρίζει τὰ δίκαια τῶν καλλιεργητῶν : «Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν νέων ἐπαρχιῶν ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐσπουδάσαμεν τὰ πράγματα, καὶ γνωρίζομεν τὴν κατάστασιν αὐτῶν. — Ἐλέχθη ὅτι ὡς βουλευταὶ τῆς Θεσσαλίας δημοκοποῦμεν δὲν δημοκοποῦμεν ἡμεῖς· ἐκεῖνοι δημοκοποῦσιν . . . » ἐννοῶν τοὺς περὶ τὸν κ. Καραπάνον. «Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Θεσσαλίας ἐνόμισαν ὅτι πρέπει νὰ κάμουν χρῆσιν τοῦ δικαιοῦματος τοῦ ἀναφέρεισθαι, καὶ ἀνεφέρθησαν εἰς τὴν Βουλὴν. Κι' ἐγὼ παρακαλῶ τὴν Βουλὴν νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν πρότασίν μου περὶ συστάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς· ἢ κατὰ

στασις εἶνε ἀνυπόφορος, καὶ τάχιον ἢ βράδιον θὰ ἔχωμε ἐπαράστασιν.» Καὶ καταλήγει εἰς τὸ ἀνωτέρω συμπέρασμα μετὰ κοπιώδη περιπλάνησιν εἰς ἀκωνθώδεις ἀτραπούς, ἐν αἷς εἰς μάτην κατασχίζεται ἡ ῥητορικὴ του, ἐνῶ συγχρόνως ἡ ὄξεια καὶ νευρικὴ φωνὴ του, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν στρογγύλην καὶ λείαν ξανθὴν γενειάδα του, κατεξέσχισε τὴν ἀκοίμ μας. Ἐπὶ τοῦ βήματος ἴσταται ὡς ἐπ' ἀνημέρων ἀνθρώπων. Τὰ βλέμματά του κατ' ἴσα διαλείμματα προσελθόνται ἐπὶ τῶν ποδῶν του, ὡς ἂν ἤντλει τὰς ιδέας του ἐξ ὑποχθονίας τινὸς θεότητος. Τὰ χίλια ἐλέχθη τοῦ προομιῶν τοῦ ἀκόμα δὲν τὰ ἐχώνευστα.

*

Τὸν διαδέχεται ὁ κ. **Ποταμιάνος**, ἐκ τῶν παλαιῶν ἐπαρχιῶν, ὑποδεικνύων ὅτι ὡς κοινωνικὸν ζήτημα οφείλει νὰ τὸ ἐξετάσῃ ἡ Βουλὴ, καὶ ὅτι ὅπως διετύπωσαν τὰ παράπονά των οἱ ἰδιοκτῆται, ἡ Βουλὴ εἶνε ἀναρμοδία ν' ἀποφανθῇ· ἂν οἱ ἰδιοκτῆται κατέχουν τίτλους μὴ ἀληθεῖς, ἀς τοὺς προσβάλουν· ἀλλὰ καταφεύγουσιν εἰς τὴν βίαν, καὶ θέλουσι νὰ σταυρώσῃ τὰς χεῖράς της ἡ Κυβέρνησις; Εἶνε ἡ κατάστασις τῶν χωρικῶν τόσῳ ἀθλία, ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὴν σύντονον προσοχὴν τῆς Κυβερνήσεως; ἂν ναί, νὰ ἐνεργήσῃ ἡ Κυβέρνησις, ἂν ὄχι, δὲν δύναται νὰ λύσῃ νομικὰ ζήτήματα. Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ κ. Ἀδαμοπούλου, φρονεῖ ὅτι δὲν ἔχει τί νὰ κάμῃ ἐκεῖ· νὰ ἐξετάσῃ τοὺς τίτλους τῶν ἰδιοκτῆτων; ἀντιποιεῖται δικαιοῦματα δικαστικά· ἢ τὸ ἴδιον; ἀλλὰ ταῦτα διαφεύγουσι τὴν ἀρμοδιότητά της. Ἀνατρέχει δὲ εἰς τὰς σελίδας τοῦ παρελθόντος, ἰσχυρίζεται ὅτι ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Φραγκοκρατίας τὰ ἐπίδικα ταῦτα χωρὶα διετέλουν ὑπὸ τὴν κυριότητα πάντοτε τοῖτων, καὶ ὅτι τὸ ἐπιχείρημα ὅτι οἱ κάτοχοι ἐκείνων εἶνε ἄπλοὶ ἐνοικιασταί, δὲν ὠφελεῖ τοὺς καλλιεργητάς, διότι τότε πάλιν ἔχουν νὰ κάμουν μὲ τὸ δημόσιον. Τοιαῦτα ἐλεξε σαφῶς μετὰ τῆς εὐήχου φωνῆς της, καὶ ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον, οὕτως εἶπε, ῥυθμίζων τὸ ζήτημα, ὁ κ. Ποταμιάνος.

*

Ἄλλ' ὁ κ. **Στεφανίδης** μίαν καὶ ἀπλουστάτην ἰδέαν ἐχει ἐπὶ τοῦ ζητήματος· δὲν ἔχει κανὲν δικαίωμα ἢ βουλὴ ἐπ' αὐτοῦ· τοῦτο εἶνε ἔργον τῶν δικαστηρίων. Τί φοβείσθε νὰ πάτε ἐς τὰ δικαστήρια; τὰ δικαστήρια προστατεύουν ὄλους. Καὶ μετὰ τρεῖς ἢ τέσσαρας φθέρους διασκευισμοὺς ἀπὸ τῆς θέσεώς του μέχρι τοῦ βήματος, εὐρίσκειται τεντωμένος ἐπ' αὐτοῦ, ἐπιλαμβανόμενος τοῦ λόγου διὰ τῶν ἀφε-

ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

(Εκ τού Β. Τόμου τών Ποιημάτων Σουρή)

Νά ζῆ κανείς ἢ νά μὴ ζῆ; ὁ Σαίξπηρ ἐρωτᾷ·
λοιπόν to be or not to be; κί' ἐγὼ τὸν ἐρωτῶ·
δὲν μοῦ ἀρέσει τίποτε κί' ἀπὸ τὰ δῆσ' αὐτά,

Νά ζῆς! τοῦτέστι νά γελάς, νά κλαίς, νά φλουάρῃς,
νά ἦσαι λόγιος, κλητήρ, κτηνίατρος, παπάς,

Τί κόσμος ἀποτρόπαιος!.. κανείς καλὰ δὲν ξέρει
γιατὶ κοιμάται καὶ ξυπνᾷ, γιατί γελά καὶ χαιεῖ
σὲ κάθε ἀλλαγὴ καιροῦ...

Ὡ! νά! μιά μνίγα κάθεται εἰς τὴ χυτὴ μου μύτη...
σὲ τίνων μύτες ἀρά γε ὡς τώρα νά ἐπῆγες;

Αὐτός μετρᾷ ἴσά δάκτυλα τ' ἀστέρια τοῦρανοῦ,
ἐκεῖνος μὲ τὰ ἔντροπα λεπτολογεῖ τῶν φύλλων,

κί' ἄλλος σκοτίζει καὶ χαλᾷ τὸν ἐξοχὸ τοῦ νοῦ,
νά μᾶς εἶπῃ οἱ ἀγγελοὶ σὲ ποῖο ἀνήκουον φύλον.

Τί κόσμος ἀκατάστατος, ἀνούσιος, μωρός!
ὡς πότε ὁ ἀθάνατος μὲ τοὺς θνητοὺς θά παιζῆ;

Θά φάγω πάλι, θά ἴμασῶ, θά ἔξερκαταπίνω...
Οὔτε μιά ἡμέρα νηστικός νά μὴ ἴμπορῶ νά μείνω;

Ἐραγα, δόξα τῷ Θεῷ, καὶ τὴ ῥα ἀς φουμάρω,
κί' ἄς ἔβρω τὸν ἀέρα μου ἴσὸ Σύνταγμα νά πάρω...

Πάλι ἴσὸ σπῆτι μου γυρνῶ, ζεσταίνομαι, κρυώνω,
καὶ πάλι μὲ χασμῆματα ἴσὸ στρῶμα μου ἔξαπλώνω,

μεῖς ὅλοι ἐκ συμφώνου θά κάμωμεν, ὅτι θά κάμωμεν.

Καὶ μεταξὺ λεγόντων, τὸ πῦρ εἶχε προσκολληθῆ εἰς τὰς
πισσωμένους σανίδας τῶν πλευρῶν τῆς Φορτοῦνης,

Μά πάλι νά μὴ ζῆ κανείς, ποτὲ νά μὴν πεινᾷ,
καὶ ἀσπλαγχνά νά τρώγεται ὑπο τὴν κρούαν πλάκα,

Ἄλλ' ὅταν πέσης μιά φορὰ ἀναίσθητος ἴσὸ χῶμα
καὶ ἀπομεινῆς σκέλεθρο, ὦ! τότε θ' ἀγνοῆς

Νά ζῆ κανείς ἢ νά μὴ ζῆ; ὁ Σαίξπηρ ἐρωτᾷ·
λοιπόν to be or not to be; κί' ἐγὼ τὸν ἐρωτῶ·

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΓΩΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Νῦς.

Κατὰ τὰς 6 τῆς ἐσπέρας το πλῆθος ἤρχισε νά ἀραιώται
ἐπὶ τινος ὥρας, διὰ νά ἐκχυθῆ φαιδρότερον καὶ τρελλότερον

λο ἐπιπτεν εἰς τὴν ἔξουσιαν αὐτῆς, πλὴν τῶν θεαυμένων
καὶ κατακαιόμενων ἰστών, τῶν μαδερῶν καὶ τῶν ἐξαρτίων.

Ἄλλ' ὁ ἀνεμος, ἐνεκα τῆς ὥρας τῆς νυκτός, ἦτις ἔκλινο
σχεδὸν εἰς ὄρθρον βαθὺν, εἶχεν ἀρχίσει νά πνέῃ ἐκ τῆς ζή

ραῖον φύλον διεδραμάτιζε τὸ κυριώτερον πρόσωπον. Νεα-
ραὶ κόραι ἀς το ἀπόγευμα ὑπὸ τὸ ἡλιακὸν φῶς ἠδύνασο νά

ῶν, ἐνῶ ὁ στόλος ἴστατο πρὸς ἀνατολὰς. Ὁ Μηνᾶς ἐπεσε
εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ὁ Ἰωάννης δὲν ἐπειράθη νά τὸν ἐμ-

Τὴν στιγμὴν ἐκεῖνην παρετήρησε τὸν Ἰωάννην Βενδίκην
ὄρθιον ἐντὸς τῶν κυμάτων, παρὰ τὸν αἰγιαλόν, καὶ ἐτοι-

στοῦ ἐκείνου : Αὐτὰ γίνονται καὶ ἐν Παρισίοις.

Εἰς γαλλικὸν ἱατρικὸν περιοδικὸν γράφων συνάδελφός των περιγράφει φθισικὴν ἐκ τῶν γυναικῶν τοῦ ἐλαφροῦ βίου, εἰς ἣν διέγνωσεν ὅλα τὰ συμπτώματα φθίσεως, καὶ ὅτι τὴν αὐτὴν ἐλαφρὰν γυναῖκα συνήντησε κατόπιν ἀπολαύουσαν πλήρους ὑγείας, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ βάλῃ εἰς ἐνέργειαν κινεμῖαν τῶν ἱατρικῶν συμβουλῶν του.

Τί συνέβη; Ὁ Γάλλος συνάδελφος τοῦ κ. Μαγγίνα λέγει ἐπὶ λέξει τάδε :

« Ἐπιθέτομεν λοιπὸν ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ψευδοῦς φθίσεως ».

Τί σοῦ λέγει αὐτὸ τὸ : ὑποθέτομεν καὶ αὐτὸ τὸ ψευδοῦς φθίσεως ;

Τί πρόνιμοι αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῆς Ζυρίχης ! Ἐπὶ 11,500 φορολογουμένων 6,500 μόνον ἐπλήρωσαν τὸν φόρον των.

Ἴδου μία λύσις τῶν φόρων τοῦ κυρίου Καλλιγᾶ καὶ ὄλης τῆς συντροφιάς του.

« Ἀς βάζουν αὐτοὶ φόρους ὅσους θέλουν » ἐσείς μὴν πληρόνητε ὡς δὲν πληρῶνουν οἱ Ζυρίχιοι, οἵτινες οὐδὲ τὰ δυο τρίτα τῶν δικῶν σας φόρων δὲν ὑφίστανται.

Αὐτὸ θὰ πῆ μιά φορὰ . . . ἀπεργίξ λαοῦ !

Ἡ πώλησις τῶν ἀδαμάντων τῆς Σάρα Μπερνάρ διήρκεσε τρεῖς ἡμέρας· τὸ ὅλικόν δὲ εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀνέρχεται εἰς 178,209 φράγκα.

Καὶ μία εὐφυῖα τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος.

Ὁ ἀνακριτὴς Μπενοᾶ ὅστις μετὰ τὴν σύλληψίν του τὸν ἀνέκρινεν, ἀφοῦ τὸν ἐβασάνισεν ἱκανὰς ὥρας ἐφ' ἐκάστου στίχου καὶ ἐκάστης σχεδὸν λέξεως τοῦ *Μαριφέστου* του, τὸν ἐρωτᾷ :

— Ἐπὶ τέλους, διατί ὑπεγράφητε : Ναπολέον ;

— Μήπως, ἠθέλατε, τοῦ ἀπαντᾶ ὁ πρίγκιψ, νὰ ὑπογραφῶ : Μπενοᾶ ;

Πανηγυρικωτάτη ἐωρτάσθη ἐν Ρωσίᾳ ἡ ἐκατονταετηρίδα τοῦ ποιητοῦ Ζακώφσκη, ἐνός τῶν διδασκάλων τοῦ πατρὸς τοῦ νῦν αὐτοκράτορος. Ὁ ρωσικὸς τύπος πρὶ πάντων ἄλλου ἀναγράφει ὅτι εἰς τὰ ἀζητήματα εἰς τὰ ὁποῖα τῷ ἐνέπνευσεν ὁ Ζακώφσκης, ὤφειλεν ὁ δολοφονηθεὶς αὐτοκράτωρ τὴν εὐγένειαν τῆς ψυχῆς του, προῖόν τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ χειραφεσία των δούλων. Ὁ Ζακώφσκης ἦτο υἱὸς ὀθωμανίδος, ἀίχμαλωτισθείσης ὑπὸ τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ἐν Βενδερ τῷ 1770· ὡς ποιητὴς δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐμιμήθη ἢ μᾶλλον μετέφρασε τὸν Βύρωνα καὶ τὸν Σίλλερ.

Ραχοσυλλέκτης.

ΚΑΡΑΜΕΛΕΣ

Διατί ὁ Ἀδάμ ἦτο ὁ εὐτυχέστερος τῶν συζύγων ; Διότι δὲν εἶχε πενήθεράν ὁ μακαρίτης.

Ἐν συναναστροφῇ εἰς καλὸς μουσικὸς καὶ μὲ καλὴν φωνὴν ψάλλει ἄριαν ἐκ τοῦ *Φάουστ*.

Μετὰ τὸ τέλος ὅλοι τὸν συγχαίρουν.

Ἄλλ' ὁ εὐφωδέστερος τῶν ἐν τῇ συναναστροφῇ, μὴ ἀγαπῶν

πολὺ τὴν μουσικὴν, πλησιάζων καὶ κτυπῶν αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὤμων, τοῦ ψιθυρίζει :

— Ἄ, φωνακλὰ μου !

Καὶ εἰς ὀρισμὸς :

Ἐσθῆς τοῦ χοροῦ. Ἐσθῆς τῆς ὁποίας ὁ κορσὸς κατεβαίνει μέχρι τῆς καρδίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀνβαίνει σ' τὸ κεφάλι τοῦ ἀνδρός.

Ὁ Ἀλφρέδος δὲν τὰ πάει πολὺ καλὰ μὲ τὴν γυναῖκά του ἥτις, ἄλλοτε πρώτη εἰς τὴν καλλονὴν, εἶναι τώρα πρώτη σ' τὰ χρόνια.

Εἰς μίαν λογομαχίαν, ἡ πρόην ὥραία :

— Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, τοῦ λέγει, μὲ ποιόνα μιλάς ;

— Μὰ κυρία μου, ἀπαντᾷ ψυχρότατα ὁ Ἀλφρέδος, καὶ τὰ καλλίτερα ἀκόμη σιγᾶρα δὲν τὰ φουμάρει κανεὶς ὡς τὸ τέλος.

Ἐγένετο λόγος ἐνώπιον τοῦ περιφίμου ἱατροῦ Ἐρικὸρ περνεύ ἱατροῦ εὐφρεστάτου μὲν, ἀλλὰ πολὺ μετρίου εἰς τὴν πρακτικὴν.

— Ὅλο ζῶν ἡ ὀμιλία του, ἔλεγεν ὁ ἐπαίνων.

— Δυστυχῶς, ἀπήντησεν ὁ Ἐρικὸρ, τὰς συνταγὰς του δὲν τὰς ὀμιλεῖ.

Ὁ Ἀγαθόπουλος ἀγόρασε μικρὰ ψάρια τῆς γυάλας, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν εἶναι κόκκινα.

Ἐσκεφθη λοιπὸν νὰ παρουσιάσῃται κάθε πρωτὶ μπροστά τοὺς γυμνὸς, διὰ νὰ κοκκινήσουν ἀπὸ ντροπῇ.

ΑΝΘΥΛΛΙΑ

Στὸν ἄλλον κόσμον ἠθέλα τὴν πόρτα νὰ κρατοῦσα, Νᾶβλεπν νὰ μπαϊνόθγαιναν ἐκεῖναις π' ἀγαποῦσα.

Ἡ φίλια, τὴν ὁποῖαν ἠμπορεῖ ν' ἀπαντήσῃ τις εὐκολώτερον, εἶναι ἡ τοῦ κυνὸς καὶ δι' αὐτὸ ὅλοι οἱ ἐγωῖσται ἐχουσι ἕνα. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ὅσοι ἔχουσι κύνα εἶναι καὶ ἐγωῖσται.

Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἡ εὐτυχία ἔχει στόμαχον, ἀφοῦ ἀγαπᾷ νὰ παρακάθηται εἰς τὴν τράπεζαν τῶν πλουσίων.

Μαρτενγκῶ.

Τὸ ἀρώματικώτερον

Τ Σ Α Ι

μόνον εἰς τὸ ἐπὶ τῆς *Λεωφόρου Πατριστασημίου*

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Η « ΥΓΕΙΑ »

Νικολάου Α. Βασιλειάδου

δύνασθε νὰ τὸ εὕρητε, κομισθὲν ἐσχάτως ἐκ Ρωσσίας εἰς πακέτα καὶ πωλούμενον ὄχι ἀκριβὰ.

Τὸ ἀρώμα του μεθύει — Ἡ θέρημη του εἶναι ὕλη ὑγείας.